

nogen optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det saaledes bort-faldet.

Da ingen yderligere begærede Ordet sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvælget:

Litr. b. L. 4. „Approbation“ forandres til „Stadsfæstelse“.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 2 til § 2 af samme:

L. 2. „tilvejebringes“ forandres til „være til Stede“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget i dets Helhed fattes derefter under Forhandling.

Breinholt: Jeg ønsker ved min Dmtale af denne Sag og Lovforslaget i dets Helhed, som det nu foreligger, at motivere min Afstemning ved Lovforslagets endelige Vedtagelse her. Jeg ved forud, at mine Udtalelser her ikke ville bringe ærede Medlemmer til at følge mig ved Afstemningen, og ikke derfor tager jeg her Ordet, men fordi jeg tror, at mine Ord maatte ville naa her uden for Salen til dem, der staa i Begreb med at ville indtræde i Foreningen, det være sig som Laantagere eller som Laangivere. Og jeg vil derfor tillade mig at gaa lidt udførligere ind paa Lovforslaget i dets Helhed. Jeg ved, at ikke ganske saa ærede Medlemmer se ret tvivlende paa denne Sag, og jeg har meget oftere hørt mine ærede Kolleger udtale Tvivl om, end Fortrøstning til denne Kreditforenings Nytte, dens Soliditet og Dnsstilheden af den. Men jeg ved ogsaa, at man samtidig har ment, at det ingenlunde gik an at nægte Industrien det, som man villig tilstaa alle andre. Thi det er jo saa, at baade Landet og Købstæderne og Husmændene have deres Kreditforeninger, og vi ere jo i Færd med ogsaa at give de større Landejendomme og de løbstadtlignende Landsbyer Kreditforeninger. Hvorfor skulle man saa ikke ville tilstaa Industrien et lignende Gode? Man har desuden ment at kunne berøvlige alle sine Betænkkeligheder over for denne Sag, ved at denne Kredit-

forening vel næppe nogen Sinde vil træde ud i Livet, thi — har man raisonneret — hvilke velstiuerede industridrivende skulle vel ville gaa ind i denne Forening og derved paatage sig solidarist Ansvar med mindre velstillede, naar hele Lønnen derfor vilde blive Opnaelsen af dyre Gaait, der vel, naar man beregner det sandsynlige Kurstab ved Salget af Obligationer, det Indstud der skal betales ved Laanets Modtagelse, det aarlige Bidrag, som skal udredes til Reserveconden, og den almindelige Rente, alt iberegnet, histnok næppe ville kunne opnaas for mindre end en aarlig Ydelse af 7—8 pCt. Og saa har man end yderligere trostet sig med, at selv om denne Forening mod al Forventning dog skulde finde tilstrækkelig Tilgang. — Ja, Herregud, saa blev det dog vedkommendes egen Sag, det var jo ikke Børn, som vi skulde være Formyndere for. Over for saadanne Raisonnementer, der for øvrigt det indbrømmer jeg, ere ganske plausible, nytter det ikke at kæmpe. Jeg gør derfor, som jeg har antydet ingen Regning paa, gør mig slet ingen Illusioner om, at mine Ord skulde øve nogen Indvirkning paa den endelige Stemmeafgivning; men som jeg tillod mig før at sige, jeg tror, at nogle af mine Betragtninger muligvis kunne finde Vej ud over denne Sal og der give Anledning til nogen Overvejelse, en Overvejelse, som formentlig ikke vil være ganske uden Nytte for de Mennesker, som agte at træde i Forhold til denne Forening.

Det er en vel lige saa almen anerkendt som almen gyldig Sætning, at al Kreditgivning hviler paa Formodningen om en tilstedeværende Betalingsøevne, og det vil derfor formentlig ogsaa være en Hovedbetingelse, at denne Kreditforening yder en saa stor som mulig Formodning om, at være i Besiddelse af en saadan Gøne, lige som det vel er urvilksomt, at den vil finde sit bedste Udtryk i, at Pantestikkerheden staa i et rig-

Rettelser.

- Sp. 908, L. 13 f. o.: „Kreditens“, læs: „Kreditors“.
- 909, L. 4—5 f. o.: „at det . . . Amortisationsfondet“, læs: „at Reserve- og Amortisationsfondet stans sammen“.
- — L. 17 f. o.: „urtimeligt“, læs: „vrimeligt“.
- — L. 25 f. o.: „tre“, læs: „tremmeligt“.
- 911, L. 23 f. n.: „den“, læs: „dem“.